

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

KVĚTEN 2012

Uvnitř najdete

MPTN	
Pardubický festiválek	
Beseda s p. Báčou	
První pomoc	
Cestománie - Egypt	
Jazyková škola	
Literární stránky	

ŠOTEK - NEJLEPŠÍ ČASOPIS
PARDUBICKÉHO KRAJE

Nepřehlédněte !

- Rohovor s Markétou Hruběšovou
- Na skok v Amazonii
- Požární ochrana očima dětí
- Šotek vyhrál 1. místo

Láska má křídla, a proto někdy velmi rychle uletí.

IX. ročník „Malé Proseče Terézy Novákové“

T

Základní škola Proseč spolu s městem Proseč uspořádala v letošním školním roce již IX. ročník celostátní soutěže v literárním projevu dětí „Malá Proseč Terézy Novákové“, která je určena mladým autorům ze základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií.

E

Akce se konala za finanční podpory města Proseč a Pardubického kraje a pod záštitou radní Pardubického kraje pro školství, kulturu a památkovou péči Ing. Jany Pernicové.

R

Letos pořadatelé obdrželi 90 básnických i prozaických děl od 84 autorů ze 36 škol z celé republiky. Nezávislá odborná porota, kterou tvořili učitelé českého jazyka z chrudimského okresu, vybrala celkem 18 nejzajímavějších příspěvků. Jejich autoři byli pozváni do Proseče a v sobotu 12. května se uskutečnilo slavnostní vyhodnocení. Dopoledne přijal mladé autory s doprovodem na městském úřadě starosta města pan Jan Macháček. Poté si hosté prohlédli prosečské muzeum a muzeum dýmek.

É

Následovala návštěva školy, kde zhlédli krátký dokument o Proseči a kde byl pro všechny účastníky připraven oběd. Zároveň si mohli hosté prohlédnout celý areál včetně tříd a seznámit se s životem školy a akcemi, které místní žáci pod vedením svých učitelů realizují.

Z

Od 13,00 hod. probíhalo v místní sokolovně slavnostní vyhodnocení soutěže. Na tuto část se dostavila i prosečská veřejnost.

A

Po úvodním vystoupení pěveckého sboru Žlutásci z místní ZŠ a krátkých projevech pořadatelů nastalo vlastní přednášení vyhodnocených prací, předávání cen a diplomů.

I letos se dostavil čestný host, jehož jméno pořadatelé do poslední chvíle tajili, a tak bylo pro všechny velikým zážitkem, když se na jevišti objevila známá česká herečka Markéta Hrubešová. Právě ona totiž úspěšným mladým autorům předávala diplomy, které byly doplněny hodnotnými cenami. V závěru vyzdvihla význam takovýchto aktivit, které pomáhají rozvíjet dětskou fantazii. Po ukončení celé akce se s dětmi ochotně fotografovala nebo se jim podepisovala jako upomínku na toto setkání.

Poděkování patří samozřejmě i sponzorům, kteří akci finančně či hmotně podpořili. Jsou to: CASTING STUDIO CINA-JESSY s.r.o – Jesica Horváthová Praha, ERGOTEP, družstvo invalidů – Proseč, SANTÉ – výroba s.r.o. – Proseč, DIPRO, výrobní družstvo invalidů Proseč, Květinové studio ILONA Proseč, JEDNOTA, spotřební družstvo Hlinsko, LOMYKÁMEN s.r.o. – Proseč. Bez pomoci výše jmenovaných institucí a těchto firem by pořadatelé tuto soutěžní přehlídku jen obtížně zajišťovali.

Věříme, že všichni, kteří se této nevšední kulturní akce v Proseči zúčastnili, si odnesli krásné zážitky.

Mgr. Zdeněk Pecina

Markéta Hrubešová (* 17. března 1972 v Praze) je česká herečka a modelka.

Jako dítě ráda tancovala a hrála souboru. Absolvovala pražskou ulici. Po absolutoriu na Pražské Východočeském divadle v

Pracovala také jako

v Dismanově dětském rozhlasovém jazykovou základní školu v Ostrovní konzervatoři krátce působila ve Pardubicích.

fotomodelka.

Samozejmě jsme Markétu Hrubešovou vyzpovídali. Rozhovor s ní Vám přináší Bára Zvárová:

1. Jak se Vám líbí v Proseči ?

Je to tu hezké. Líbí se mi, že se tu o to staráte a je tu čisto. Máte hezkou školu.

2. Chtěla byste být spisovatelka ?

Já tak trochu spisovatelka jsem, protože píšu kuchařky a různé články do časopisů o jídle.

3. Jaké jsou Vaše koníčky?

Vaření, tanec, cvičení.

4. Sportujete ?

Ano. 2x-3x týdně chodím do Fitness centra.

5. Zaujala Vás nějaká práce?

Líbila se mi práce Zmačkaný dopis od Ludvíka Gáži a Otče náš Máří Magdalény od Kateřiny Dospělové.

Děkuji za rozhovor.

MALÁ PROSEČ TERÉZY NOVÁKOVÉ

IX. ROČNÍK LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

DIPLOM

Marku Rejentovi

ZA 3 MÍSTO

III. KATEGORIE - PRÓZA

Mgr. Jarmila Prosková

Mel

V PROSEČI 12. KVĚTNA 2012

Požární ochrana očima dětí

Dalšího velkého úspěchu dosáhli naši žáci v oblasti literární tvorby. Do soutěže **Požární ochrana očima dětí** jsme zaslali celkem 6 příběhů. Velice nás potěšilo, že byli někteří naši žáci pozváni do HZS do Chrudimi k slavnostnímu vyhlášení výsledků, a to jak okresního, tak krajského kola.

Všichni přítomní byli přivítáni starostou OSH Chrudim, panem Miroslavem Kunhartem a dalšími pracovníky včetně velitele HZS. Po krátkém úvodu již nastalo předávání cen. Nejprve byly oceněny práce ve výtvarné oblasti a následovala **část literární**.

Zde je umístění našich dětí:

Okresní kolo kategorie 6. – 7. třídy L2

- 3. místo Veronika Soukalová
- 1. místo Denisa Karalová

Krajské kolo

- 2. místo Denisa Karalová

Okresní kolo kategorie 8. – 9. třídy L3

- 2. místo Markéta Zindulková
- 1. místo Jana Chadimová

Krajské kolo

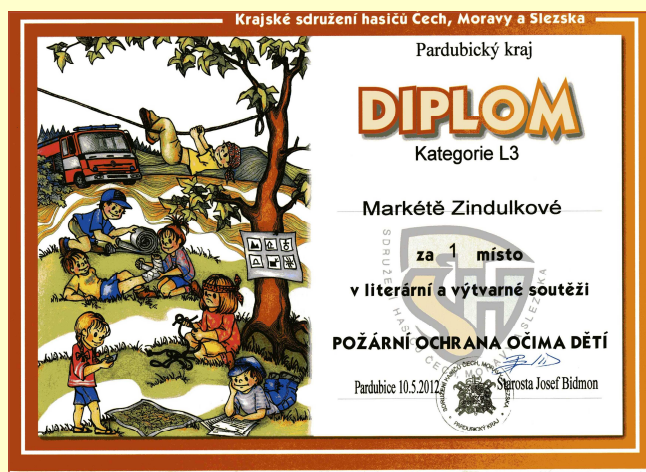
- 1. místo Markéta Zindulková – **postup do celostátního kola**

Naše ZŠ navíc obdržela od pořadatelů (OSH Chrudim) čestné uznání za opakovanou úspěšnou práci s dětmi v literární oblasti této soutěže.

Po předání cen bylo pro mladé autory připraveno malé pohoštění a pak již následovala ukázka hasičské techniky. Největším zážitkem dětí jistě byla možnost svést se moderním výsuvným záchranářským žebříkem a prohlédnout si Chrudim z výšky.

Všem dětem děkujeme za vzornou reprezentaci školy a Markétě Zindulkové přejeme hodně úspěchů v celostátním kole.

Všem blahopřejeme a Markétčinu práci uveřejňujeme v literárních stránkách.

ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Na tento slavný muzikál pojedeme do Pardubic

20. června. Už se moc těšíme a vyhledali jsme si, o čem toto představení bude.

Maruška Doležalová

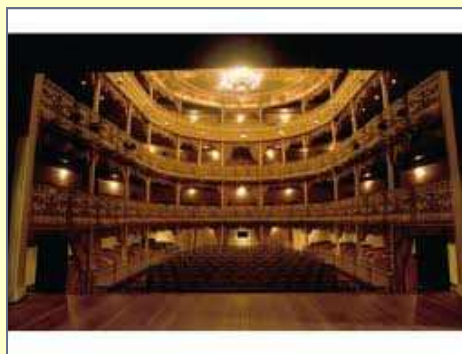
Zpívání v dešti zasazuje obvyklý milostný příběh do Hollywoodu konce 20. let a neodolatelným způsobem paroduje zmatky kolem převratné novinky ve filmovém průmyslu. Je konec éry němého filmu, nastupuje film zvukový. Don Lockwood a Lina Lamontová natáčí v ateliérech nový historický film. Fanoušci je zbožňují, ale právě zvukový film odhalí, že božská Lina má příšerný pisklavý hlas, který by dav nadšenců okamžitě vypískal. Donův přítel, muzikant Cosmo Brown, přijde s převratnou možností nadabovat hlavní hrdinku jinou, talentovanou adeptkou herectví Kathy Seldonovou. A láska je na scéně – Don se do Kathy bláznivě zamiluje! Když se pak odhalí podvod, že Kathy dabuje Linu, nic už nebrání ani lásce, ani startu hvězdné kariéry Kathy.

Muzikál Zpívání v dešti vychází z hollywoodské klasiky – filmu Singin' in the Rain z roku 1952 s Debbie Reynoldsovou, Donaldem O'Connorem a Genem Kellym. Kromě známé písně Singin' in the Rain nabízí další skvělé melodie a především taneční a úchvatné stepařské kreace. Je typickým rodinným muzikálem, který potěší a pobaví diváky všech věkových kategorií.

VÍTEJTE MEZI DIVÁKY

Do Východočeského divadla v Pardubicích budeme samozřejmě jezdit i příští rok. Připravuje se pro nás opět šest představení, která máme možnost zakoupením abonentky zhlédnout. Tato vstupenka pro celý rok stojí 510 Kč, zájemci se hlásí u p.uč. Jany Pavlovičové. O abonetky je velký zájem, takže pokud chcete rozšířit naše řady diváků, dlouho neváhejte!

FESTIVAL VE ZNAMENÍ PERNÍKU

Žlutásci a Prosečánek na Perníkovém festiválku

Dne 26.dubna se naše děti zúčastnily přehlídky sborového zpěvu v Pardubicích. Pěkně zazpívaly a měly zasloužený úspěch. Po přehlídce jsme všichni navštívili krásnou Výstavu o Krtečkovi a též Perníkovou chaloupku. Děti se nemohly od sladkých dobrot odtrhnout. Závěr výletu byl korunován dobrodružstvím, kdy jsme kvůli technické poruše nemohli otevřít dveře autobusu. Do poslední chvíle jsme nevěděli, jak se dostaneme z autobusu ven. Dobrou náladu nám to ale nezkazilo.

Dagmar Smělá a Lenka Pecinová

BESEDA O ODBOJI V OKOLÍ PROSEČE

V pátek 11. května se žáci 9. ročníku zúčastnili zajímavé besedy s panem Báčou. Hned si je získal svým osobitým poutavým způsobem vypravování a vstřícným přístupem. Dozvěděli se mnoho zajímavostí o odboji a jeho průběhu v našem kraji a o osudech lidí s ním spojených. Vypravování bylo doplněno fotografiemi, dokumenty, nechyběly ani ukázky zbraní a uniforem. Beseda v přátelské atmosféře plné otázek a odpovědí uběhla velmi rychle. Žáci se rozloučili dlouhým potleskem a odcházeli odtud plni dojmů.

článek Jana Pavlovičová, foto Iva Dočkalová

DVĚ HODINY V AMAZONII

Pondělní dopoledne bylo pro žáky 7.tříd zpestřeno zeměpisnou přednáškou. Pan V. Laška z Perálce naplnil svůj sen a po dlouholetých přípravách se vydal do Amazonie. O své zážitky a dojmy z oblasti amazonských pralesů se s námi podělil během dvouhodinové přednášky prostřednictvím fotografií a videa.

Kristýna Doubravská

PRVNÍ POMOC

V úterý 22.května se uskutečnila pro žáky 9.ročníku přednáška o první pomoci zraněnému člověku. Pracovnice ČČK dětem poutavě vyložily a následně předvedly zákroky zachraňující lidský život v různých krizových situacích. Devátáci měli také možnost si tyto postupy sami vyzkoušet a ověřit si, jak jsou některé zákroky nejen psychicky, ale i fyzicky náročné. Tato přednáška proběhla v rámci učiva výchovy ke zdraví.

C

E

S

T

O

M

Á

N

I

E

EGYPT

Egypt je tvořen z východní strany Saharou, která je velmi neúrodná, takže kolem této oblasti nežije mnoho lidí. Většina žije podél řeky Nil, která je v podstatě jediná pořádná úrodná část. Egypt je také velmi chudá země. Je to zvláštní, protože v minulosti Egypt patřil k nejbohatším zemím světa.

Egypt je země především pro milovníky velkého tepla. Roční období tu jsou v podstatě jen 2. Léto a Léto - suché léto a vlhké léto. V suchém letním období (květen-září) se teploty pohybují zcela normálně do 30°C každý den a mohou vyšplhat až na 46°C. Ve vlhkém letním období se teploty nedostanou již tak vysoko, „pouze“ na teploty od 30 - 37°C. A to tu mluvíme o místech několik kilometrů od jakékoliv pouště.

Hurgháda

V Hurghádě můžeme mluvit o podnebí patřící k tropickému až subtropickému. Průměrná roční teplota je kolem 25°C, takže je to jedna z nejvyhledávanějších lokalit po celý rok. Hurgháda leží u Rudého moře. Musím říct, že tohle moře je jedno z nejnudnějších. Bohužel o břeh nezavádí ani jediná vlna, pouze jen ty malé. A další mínus je, že je až příliš slané, takže i když byste náhodou zapoměli plavat, nepotopíte se ani náhodou. Anebo třeba i to, že v tomto moři plavou malé bílé rybičky, které jsme přezdívali piraně. Jsou asi 4 cm velké, ale štípat umí dost. Stačí když se na chvíli zastavíte a hned jich máte okolo vás celá hejna. Pár dní je to vtipné, že vás ožirají rybky, ale po několika dnech je to otravné. Jinak jsou v moři i dost ostré kamínky, takže pokud byste se jednou rozhodli jet na tohle místo, berte s sebou botičky do vodičky.

Jak už jsem psala na začátku, je tu opravdu velké teplo, takže na nějaké chození po městě můžete rovnou zapomenout. Leda večer, kdy teploty spadnou asi na 28°C.. Pokud byste si něco chtěli koupit, tak doporučuji smlouvat. Mají to tam předražené, ale prodavači chtějí za každou cenu výrobky prodat, takže by vám to nemělo dělat velký problém. Ale chození po městě není zas tak příjemné. Sice si nakoupíte suvenýry, ale všude na zemi sedí bezdomovci a žebrají alespoň o pár liber. Je to celkem smutné, zvláště když vidíte na zemi matku s malinkatým miminkem. Ale jakmile někomu dáte byt' jen centík, máte jich kolem sebe asi tolik, co těch rybiček v moři.

No a co se výletů týče, jeden z nejoblíbenějších je výlet na Saharu. V hotelu jsme obdivovali jeden opravdu starý, ale čilý pár Čechů, co se rozhodli tento výlet uskutečnit. Prý vstoupíte na písek a začnou se vám škvařit boty (celkem bych tomu věřila). Poté je velmi oblíbený výlet k Pyramidám, ale ty jsou od Hurghády dost daleko. A v neposlední řadě třeba výlet na velbloudech.

Tereza Sodomková

Organizátor: Asociace středoškolských klubů České republiky, o.s.
a Národní informační centrum pro mládež

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2012

v Pardubickém kraji

1. místo

v kategorii **ZÁKLADNÍ ŠKOLY / 2. STUPEŇ** získává:

Ing. Jana Pernicová
ředitelka soutěže v Pardubickém kraji

ŠOTEK

Roman Mlálek, MBA
ředitel soutěže v Pardubickém kraji

24. května 2012

Hurá! Konečně taky můžeme poblahopřát sami sobě!

Soutěž O nejlepší časopis Pardubického kraje

V letošním roce jsme náš školní časopis Šotek přihlásili hned do dvou soutěží. Jednou z nich je soutěž O nejlepší školní časopis Pardubického kraje, kterou vyhlásilo Občanské sdružení Altus. Letos proběhl již 6. ročník této soutěže. Odborná porota hodnotila originalitu obsahu, tematickou pestrost, aktuálnost ve vztahu k místu, prostor pro názory žáků a pedagogů, ale také originalitu grafického zpracování, původní fotografie a kresby.

Vyhlašování výsledků proběhlo v rámci Bambiriády v Chrudimi 24. května. Výsledky v naší kategorii jsme očekávali netrpělivě, ale samozřejmě i s určitými obavami a nejistotou. O to větší byla naše radost, když jsme byli vyhlášeni jako vítězové! Titulu Nejlepší časopis Pardubického kraje si velice ceníme a budeme se i nadále snažit naším časopisem rozdávat radost všem čtenářům.

redakce

B

L

A

H

O

P

Ř

Á

N

Í

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Za dveřmi je zloděj

Přes několik kamarádů se ke mně dostalo toto vyprávění. Nevím, co je na něm pravdy, ale rozhodně je zajímavé a kuriózní, a proto stojí za to si ho poslechnout. Abych něco vypustil nebo nespletl, radši ho budu vyprávět tak, jak jsem ho slyšel, tedy v první osobě.

Ze začátku to pro mě byl obvyklý večer, ovšem s jednou zvláštností. Rodiče šli dnes večer na ples a já plánoval, že zůstanu dlouho vzhůru a budu si dělat, co budu chtít. Před odchodem mi jako obvykle připomněli, abych dával pozor na dům a nepouštěl nikoho dovnitř. Kdybych věděl, co se stane, stejně by mi to nepomohlo, ale kdo ví, že ano?

Asi v deset hodin večer mě při hraní na počítači vyrušil zvonek u dveří. „Kdo to proboha v tuto dobu může být?“ zeptal jsem se sám sebe, ale to už ke mně ode dveří dolehl čísi hlas: „Paní Nováková, vezu vám tu elektroniku, co jste si včera objednala. Jsme ve skluzu, takže donášíme ve dne v noci.“ O žádné elektronice jsem sice nic nevěděl, ale to je u nás běžné, stejně mi to ale už tehdy bylo jaksi podivné, takhle v noci, že by se na to donášení nevykašlali? Ale nějak moc jsem to neřešil, protože jsem byl uvelebený ve svém pelíšku u počítače a ani za nic se mi nechtělo vstávat, a tak jsem si řekl, že jestli nás nezastihne, asi přijde jindy, takže nebudu otevírat. Poslíček ještě asi dvakrát zazvonil a ještě něco křičel, ale já jsem to už neřešil, proč bych taky měl? Byla to chyba, ale to jsem ještě nevěděl, ale v tu chvíli by to nejspíš nenapadlo nikoho. Asi tři minuty jsem ještě polehával, ale pak jsem zaslechl podivné cvaknutí něčeho v předsíni. Sice to nebyly ty obvyklé zvuky prázdného domu, ale já jsem udělal svou druhou chybu, protože jsem tomu nevěnoval pozornost. Chvilí bylo ticho, ale pak v předsíni zavržali parkety. Zamrazilo mě a rychle jsem zhasnul a zalezl do postele, protože jsem si myslel, že to jsou rodiče. Pár minut jsem ležel v posteli a poslouchal. Slyšel jsem kroky v bytě. Potom se ve dveřích mého pokoje objevila postava. Ale tohle přece není můj táta! To není jeho postava, to je někdo úplně jiný. Tohle tedy musí být zloděj! Pak jsem si všiml nášivky, na které byl počítač. Tak tohle bude ten poslíček. Tedy, žádný poslíček, ale pěkně prohnáný zloděj. Chytré to má vymyšlené! Porozhlédl se v mém pokoji a po chvíli uvažování vzal počítač a táhl ho z bytu. Já jsem rychle vytáhl mobil a zavolal tátovi. „Vem to, sakra, vem to! Dělej tati, dělej! Jestli to nevezmeš, tak sem v háji!“ honilo se mi hlavou. Vzal to. Zlatý táta. Rychle jsem ho přesvědčil a on mi poradil, abych dělal, že spím. Vtom jsem slyšel zloděje, jak se vrací do mého pokoje. Evidentně si něčeho všimnul, protože se po pokoji pár minut rozhlížel. V tu chvíli ve mně byla malinkatá dušička. Nevšiml si mě. A to mi máma vždycky říká: „Jez, Pepičku, jez, ať tě nikdo nepřehlédne.“ Dost paradoxní. Chtěl jsem se usmát, ale situace byla moc vážná. Chvilí se rozhlížel, asi přemýšlel, co vzít. Potom si všiml mé kasičky na polici nad mou postelí. Kolikrát jsem přemýšlel, proč si všiml mé kasičky, ale mě v posteli ne. To jsem opravdu tak hubený? To bych se sebou měl něco dělat. Aby dosáhl na kasičku, stoupl si na mou postel a tím pádem i na mě. Stoupl mně na břicho. Strašně to zabolelo, takže jsem sebou cuknul a rychlostí blesku jsem vstal z postele a rozběhl se z pokoje. Tohle tedy opravdu nečekal, takže zaváhal a spadl na zem. Vůbec jsem se neohlížel a vyletěl jsem z bytu a pokračoval jsem stejnou rychlostí i do přizemí. Asi po dvou patrech jsem potkal tátu a policistu. Takže to pro mě nakonec vcelku dobře dopadlo.

Přesně tohle jsem od svého přítele vyslechl při jednom obědě ve školní jídelně. Jak jsem si ho tak měřil, připadal mi hubenější než obvykle. Tak jsem zkusil své štěstí s touto důvtipnou otázkou: „Vždyť ty jsi čím dál tím hubenější! Že ty pro příště spoléháš na svou vyzáblost?!“ avšak takovouto odpověď jsem tedy opravdu nečekal. „Ani bych neřekl, ale od té doby, co mi stoupl na břicho, mě při jídle strašně bolí. Zítřka s tím jdu do nemocnice na vyšetření.“ Takovéto důsledky jsem tedy nečekal, ale díkybohu to byl jen dočasný stav a za pár dnů už se s mnou vesele ládovo.

Ačkoliv by to člověk nečekal, zdá se, že tato událost měla na Pepu mnohem větší dopad, než si dovedeme připustit, protože na srazu po dvaceti letech byla celá naše parta, samozřejmě kromě něho, dosti zakulacená. I když z nás Pepa nejméně sportuje a s jídlem nešetří, hubenost mu zůstává, takže se zdá, že psychika opravdu dovede více, než si dovedeme představit.

Marek Rejent

HOŘÍCÍ PEKLO

Sedím na židli ve svém malém pokoji a maluji obrázek naší Micky. Micka je podle mě velice rozmazlená a líná, ale řekla bych, že jen díky mě. Zrovna maluji šedé pozadí, když vtom se ozve velká rána a hrozný křik. Vstanu ze židle a běžím se podívat na chodbu, co se děje. Jen pro informaci, já s naší rodinou bydlíme v panelovém domě v pátém patře. Už když vyjdu na chodbu, tak mi něco nehraje. Cítím kouř. Hrkne ve mně. Když se nakloním přes zábradlí, tak nic nevidím, jen slyším ženu, jak křičí, ať už někdo konečně zavolá hasiče. Rozbuší se mi srdce. Stojím a nevím, co mám dělat. V panice zapadnu zpátky do našeho bytu. Sednu si na podlahu a opřu se o dveře. Chytím vyděšenou Micku a muchlám ji v náručí. Houkání sirén je čím dál hlasitější. Nevím, jestli to jsou jen halucinace nebo skutečnost, ale cítím, jak se celý dům chvěje. Něco mi říká: „Sakra, tak už vypadni nebo tu umřeš,“ jenže já nejsem schopna pohybu. Moje tělo mě nechce poslouchat, jako by nebylo ani moje. Chci křičet, kopat, ječet, prostě se dostat ven, ale nezmůžu se ani na jediné slůvko, natož na pohyb. Jsem v šoku. Až se po nějaké chvíli trošičku vzchopím, vyběhnu na chodbu. Jenže je pozdě. Plameny jsou už na schodišti. Z kouře mě štípají oči. Ale i přesto klepu na sousedy okolo nás. Ale nikde nikdo. Všichni utekli a na mě si ani nevzpomněli. Nechali tu patnáctiletou bezbrannou holku. Rozbrečím se a snažím se uklidnit. I přestože jsem v šoku, slyším dole křik. Asi nějakého muže, jak volá, jestli je ještě někdo nahoře... Po nějaké chvíli si uvědomím, že jsem tu stále nahoře já. Začnu křičet: „Pomoc, já jsem ještě tady!“ Nevím ale, jestli mě někdo slyší. Doufám, že ano, ale jistá si tím vůbec nejsem. Musím něco rychle udělat. Díky proudícímu vzduchu se plameny blíží strašně rychle. Utíkám do pokoje a vykloním se z okna a znova křičím, jak nejvíc můžu. Myslím, že něčí pozornost jsem upoutala. Ale jistá si jsem, až když zahlédnu hasiče. Snaží se na mě něco volat, ale já ho vůbec neslyším. Otočím se zpátky do pokoje a utíkám se podívat na chodbu našeho bytu. Ihned se rozkašlu. Musím se opřít o zeď, jinak bych nejspíš upadla. Snažím se dýchat, ale moc mi to nejde. Pomalu chci jít dál, ale vtom dole opět něco vybuchne. Celý dům se rozklepe. Část schodiště se zřítí. Celá rozřesená se vrátím do bytu. Zavřu dveře. Snažím se pod ně nacpat mokrou utěrku, pak zavřu všechna okna, aby oheň neměl kyslík. Ale znova se vracím k oknu. Vykloním se a slyším, jak někdo volá, jestli jsem v pořádku. Zakřičím, že ano, ale hned se rozkašlu. Prý se za chvíli z toho pekla dostanu, jen co se ke mně dostane plošina. Mám neskutečný strach. Zase výbuch, tentokrát o něco silnější a je mi jasné, že to nemůže dopadnout dobře. Celý dům se zachvěje, až upadnu na zem a udělám si něco s nohou. No bezva, pomyslím si. Chytnu se o radiátor, abych se dostala do okna. Jakž takž stojím a přidržuju se o parapet. Už vidím, jak se vysouvá plošina. Aspoň malá naděje zbyla. Plameny se už dostaly do našeho bytu a strašnou rychlostí se dostávají do mého pokoje. Otočím se zády k oknu. Jenže to jsem neměla dělat. Další výbuch a já zády přepadnu oknem. Slyším křik, jenže mě už je to všechno jedno. Jen padám a padám...

Celá propocená vyskočím z postele a uvědomím si, že všechno to byl jen sen. Musím si oddychnout. Takové peklo bych tedy opravdu nechtěla nikdy zažít.

Markéta Zindulková

J

A

Z

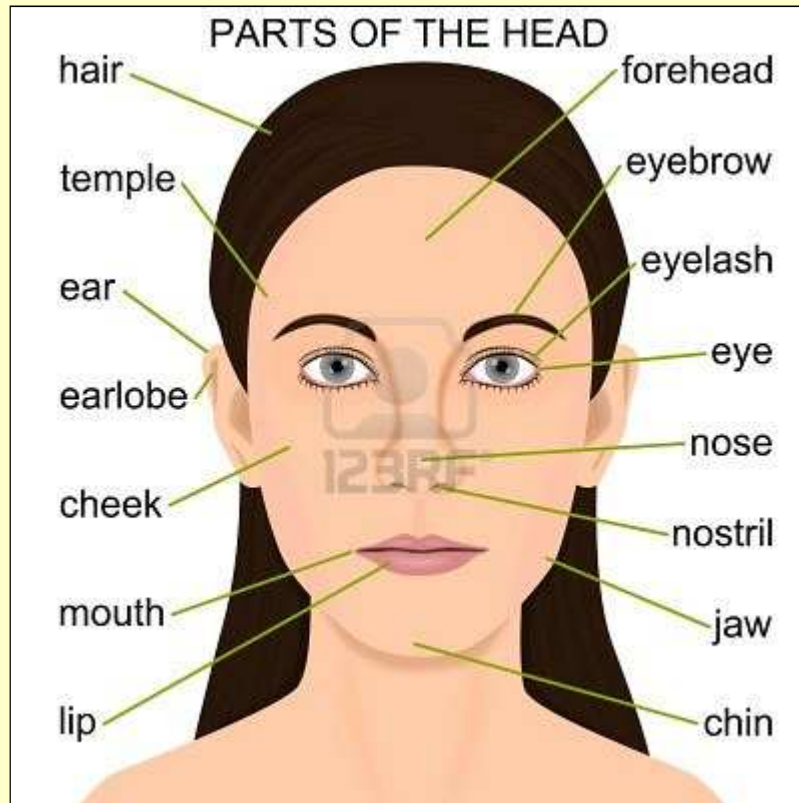
Y

K

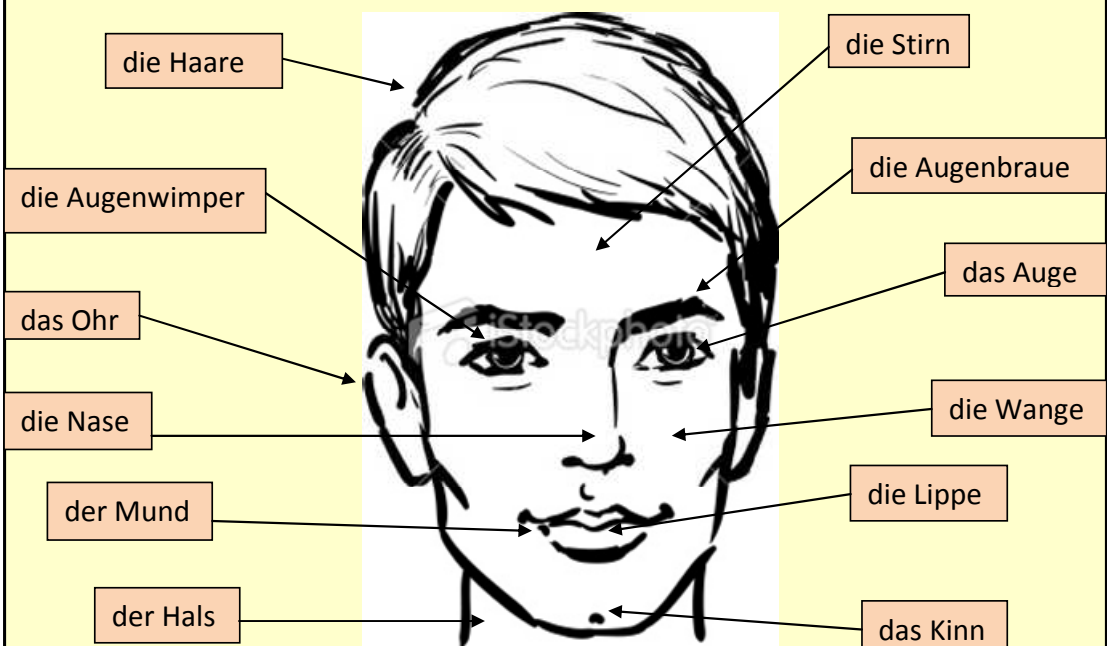
O

V

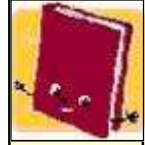
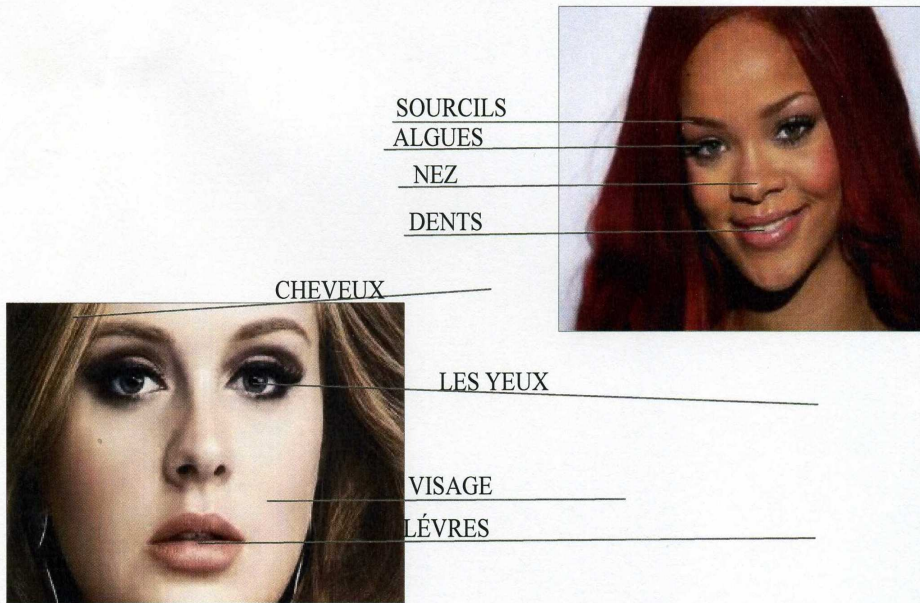
Á

Unser Kopf auf Deutsch

Parlez vous français?

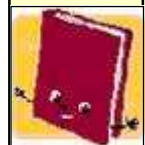
Š

K

O

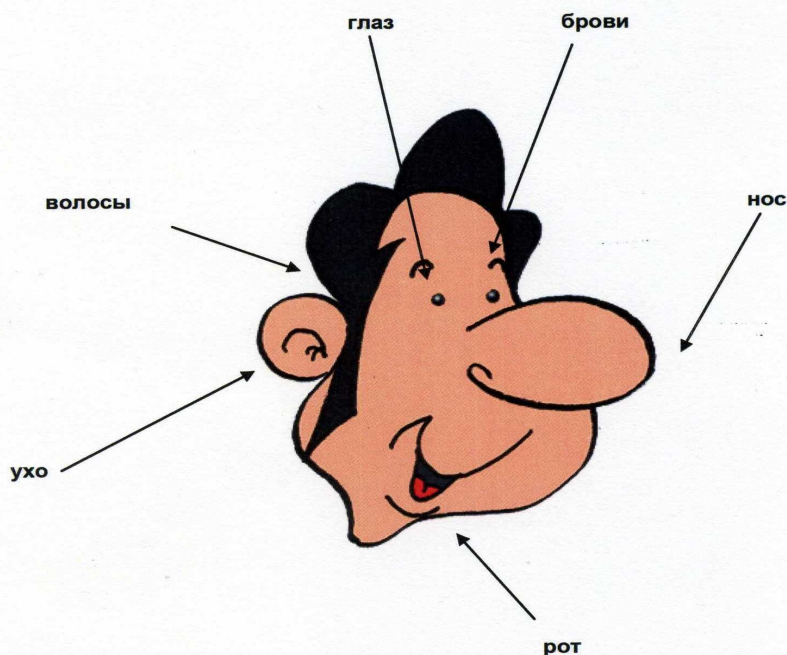
L

A

Немножко по - русски

Облиќеј- лицо

NENECHTE SI UJÍT:

Základní umělecká škola Vítězslava Nováka, okres Chrudim

VÝSTAVA

PRÁCE ŽÁKŮ VÝTVARNÉHO OBORU ZUŠ SKUTEČ

Od 1. do 22. června 2012

Kulturní klub Skuteč

Výstava bude slavnostně zahájena vystoupením žáků hudebního oboru v pátek
1. června v 17:00 hodin.

Na všechny návštěvníky se těší autoři prací (žáci VO ZUŠ) a
učitelka VO Mgr. Zora Luftmanová

PĚVECKÉ SBORY PŘI ZŠ V PROSEČI

VÁS ZVOU
NA

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

KTERÝ SE USKUTEČNÍ

19. ČERVNA 2012

V PROSEČSKÉ SOKOLOVNĚ

ZAČÁTEK V 16.30

SRDEČNĚ ZVE VAŠE REDAKCE